

ประโยค ป.ธ. ๖
แปล ไทยเป็นนคร
สอบ วันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๑

๑. นางลาชเทพธิดา นุ่งผ้าทิพย์ประมาณ ๑๒ ศอกผืนหนึ่ง ห่มผืนหนึ่ง
แวดล้อมด้วยนางอัปสรจำนวนพัน เพื่อจะประกาศถึงกรรมในปางก่อน จึงยืน
อยู่ที่ประตูวิมานอันประดับด้วยชั้นทองคำซึ่งเต็มไปด้วยข้าวตอกทองคำ ห้อย
ระย้าอยู่ ชำเลืองดูสมบัติของตน ใคร่ครวญด้วยจักขุอันเป็นทิพย์ว่า สมบัตินี้
เราทำกรรมอะไรหนอแล จึงได้มา ได้ทราบแล้วว่า เราได้มาแล้ว เพราะผลแห่ง
ข้าวตอกที่เราถวายพระผู้เป็นเจ้าพระมหากัสสปะ ฯ นางคิดว่า เราได้สมบัติ
ขนาดนี้ เพราะกรรมชนิดน้อยอย่างนี้แล้วยังขึ้นประมาทอยู่ในบัดนี้ ไม่สมควร
เลย เราจักทำวัตรปฏิบัติแก่พระผู้เป็นเจ้าแล้วทำสมบัติให้มั่นคง จึงหยิบไม้
กวาด และกระเช้าสำหรับเทขยะมูลฝอยซึ่งทำด้วยทองคำ ไปกวาดรอบบริเวณ
ของพระเถระแล้วตั้งน้ำฉันน้ำใช้ไว้แต่เช้าตรู่ ฯ พระเถระเห็นเช่นนั้นเข้าใจว่า
สิ่งนี้ น่าจักเป็นวัตรที่ภิกษุหนุ่มหรือสามเณรบางรูปทำไว้(เป็นแน่) จึงคอย
สังเกต ฯ แม้ในวันที่ ๒ นางก็ได้ทำเช่นนั้น ฯ ฝ่ายพระเถระ ก็เฝ้าสังเกตเช่นนั้น
เหมือนกัน ฯ แต่ในวันที่ ๓ พระเถระได้ยินเสียงไม้กวาดของนางและเห็น
แสงสว่างแห่งศรีระฉายเข้าไปทางช่องลูกคาล จึงเปิดประตูถามขึ้นว่า นั่นใคร
กำลังกวาดอยู่ ฯ นางตอบว่า ท่านเจ้าข้า ดิฉันเอง เป็นหญิงอุปัฏฐากของท่าน
นามว่าลาชเทพธิดา ฯ พระเถระ. หญิงอุปัฏฐากของเรา ผู้มีชื่ออย่างนี้ ไม่มี มิใช่
หรือ ฯ นางเทพธิดา. ท่านเจ้าข้า ดิฉันรักษาน้ำข้าวสาทิ ถวายข้าวตอกแล้ว มีจิต
เลื่อมใส กำลังเดินกลับ ถูกงูกัด เสียชีวิตแล้ว บังเกิดในเทวโลกชั้นดาวดึงส์
ท่านเจ้าข้า ดิฉันคิดว่า สมบัตินี้เราได้ เพราะอาศัยพระผู้เป็นเจ้า แม้ในบัดนี้ เรา
ทำวัตรปฏิบัติแก่ท่าน จักทำสมบัติให้มั่นคง จึงมาแล้ว ฯ พระเถระ. เมื่อวานก็ดี
วันก่อนก็ดี ที่นั่น (ฝีมือ)เธอผู้เดียวกวาด น้ำฉัน น้ำใช้ (ฝีมือ)เธอผู้เดียวจัดการ
ตั้งไว้หรือ ฯ นาง. ใช่ เจ้าข้า ฯ พระเถระ. หลีกไปนะ นางเทพธิดา วัตรที่เธอทำแล้ว

จงเป็นอันทำแล้วเถิด นับแต่นี้ไป เธออย่ามาที่นี่(อีก) ฯ นาง. ท่านเจ้าข้า อย่าให้
ดิฉันฉิบหายเลย ขอท่านจงให้ดิฉันทำวัตรให้ท่าน ทำบัตติของดิฉันให้มันคงเถิด ฯ
พระเถระสำคัญว่า หลีกไปนะ นางเทพธิดา เธออย่าทำให้เราต้องถูกพระกรรมกถิก
ทั้งหลาย นั่งจับพัดอันวิจิตรพุด(พาดพิง)ถึงในอนาคตกาลว่า เล่ากันต่อ ๆ
มาว่า นางเทพธิดาคนหนึ่งมาทำวัตรปฏิบัติจัดตั้งน้ำฉันน้ำใช้ไว้เพื่อพระมหา-
กัสสปะ นับแต่นี้ไป เธออย่ามาที่นี่(อีก) จงกลับไปเสียเถิด ฯ

๒. นาง(พุดจา)อ่อนวอนซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า ท่านเจ้าข้า ขอท่านอย่าให้
ดิฉันฉิบหายเลย ฯ พระเถระ คิดว่า นางเทพธิดาคนนี้ ไม่ยอมฟังคำพุดของเรา
จึงชี้นิ้วสำคัญว่า เจ้าไม่รู้จักประมาณตัวของเจ้า ฯ นางไม่อาจจะยืนอยู่ ณ
ที่ตรงนั้นได้ จึงเหาะขึ้นไปในอากาศ ประคองอัญชลีได้ยืนร้องไห้ในอากาศว่า
พระคุณเจ้าข้า ได้โปรดอย่าให้สมบัติที่ดิฉันได้แล้วฉิบหายเสียเลย ขอจงช่วย
ทำให้มันคงเถิด ฯ

พระบรมศาสดา ประทับนั่งในพระคันธกุฏินั้นเอง ทรงสดับเสียง
ร้องไห้ของนางเทพธิดานั้น ทรงฉายแสงสว่างประคูดุประทับนั่งตรัสอยู่เฉพาะหน้า
นางเทพธิดา ตรัสว่า เทพธิดา การกระทำความสำรวมระวังนั้นแล เป็นภาระ
ของกัสสปะผู้บุตรของเรา แต่การ(คอย)สังเกตว่า นี้ เป็นประโยชน์ของเรา แล้ว
มุ่งกระทำแต่บุญอย่างเดียว เป็นภาระของท่านผู้ต้องการบุญทั้งหลาย ด้วยว่า
การทำบุญ เป็นเหตุให้เกิดสุขอย่างเดียว ทั้งในภพนี้ ทั้งในภพหน้า ฯ

ใช้เวลา ๔ ชั่วโมง กับ ๑๕ นาที.

เฉลย ประโยค ป.ธ. ๒

แปล ไทยเป็นมคร

๑. สา ทฺวาทสหตถํ เอกํ ทิพฺพวตถํ นิวาเสตฺวา เอกํ ปารุปีตฺวา
 อจฺจราสทสฺสปริวฺตา ปุพฺพกมฺมํ ปกาสนตถํ สุวณฺณลาชกริเตน โอลฺมพฺนเตน
 สุวณฺณสรเกน ปฏฺิณฺณชิตฺเต วิมานทฺวาเร จิตฺตา อตฺตโน สมฺปตฺตี โอลฺเกตฺวา
 กิณฺนุ โข เม กตฺวา อํยํ สมฺปตฺติ ลทฺธาติ ทิพฺเพน จกฺขฺนา อุปฺชาเรณฺตี
 อยฺยสฺส เม มหากสฺสปตฺเตรสฺส ทินฺนลาชนิสฺสนุเทน ลทฺธาติ อญฺเฆลิตฺติ
 สา เอวํ ปรีตฺตเกน กมฺเมเน เอวรูปํ สมฺปตฺตี ลภิตฺวา นทานิ มยา
 ปมฺชชิตฺถํ วฏฺฏติ อยฺยสฺส วตฺตปฏฺิวตฺตํ กตฺวา อิมํ สมฺปตฺตี ธาวรํ
 กริสฺสามีติ จินฺเตตฺวา ปาโตว กนฺกมยํ สมฺมชฺชนิญฺเจว กจฺจรณทฺทนิกฺกจ
 ปจฺฉิ อาทาย กนฺตฺวา เณรสฺส ปรีเวณฺณํ สมฺมชฺชิตฺวา ปานียํ ปรีโกชนียํ
 อุปฺภูจาเปสิ ๑ เถโร ตํ ทิสฺวา เกนจิ ทฺทเรณ วา สามเณเรณ วา วตฺตํ
 กตํ ภวิสฺสตีติ สลฺลกฺเขสิ ๑ สา ทฺตฺยทิวเสปี ตถา อกาสิ ๑ เถโรปี ตเถว
 สลฺลกฺเขสิ ๑ ตฺตฺยทิวเส ปน เถโร ตสฺสา สมฺมชฺชนิสฺสทํ สุตฺวา
 ตาลจฺฉิทฺเทหิ จ ปวิฏฺฐํ สรีโรภาสํ ทิสฺวา ทฺวารํ วิวริตฺวา โโก เอส
 สมฺมชฺชตีติ ปุจฺฉิ ๑ อหํ ภนฺเต ตุมฺหากํ อุปฺภูจายิกา ลาชเทวธีตฺวาติ ๑
 นนฺ มยหํ เอวํนามิกา อุปฺภูจายิกา นาม นตฺถีติ ๑ อหํ ภนฺเต สาลิกฺเขตฺตํ
 รกฺขมาณา ลาเช ทตฺวา ปสนฺนจิตฺตา นีวตฺตนฺตี สปฺเปน ทฺฏฺจา กาลํ
 กตฺวา ตาวตฺตีสเทวโลเก อุปฺปนฺนา มยา อยฺยํ นิสฺสาย อํยํ สมฺปตฺติ
 ลทฺธา อิทานิปี ตุมฺหากํ วตฺตปฏฺิวตฺตํ กตฺวา สมฺปตฺตี ธาวรํ กริสฺสามีติ
 อากตฺมहि ภนฺเตติ ๑ หีโยปี ปเรปี ตยาเวตํ จานํ สมฺมชฺชิตํ ตยาव ปานียํ
 ปรีโกชนียํ อุปฺภูจายิตฺตํ ๑ อาม ภนฺเตติ ๑ อเปหิ เทวธีเต ตยา กตํ
 วตฺตํ กตํ โหตฺถ อีโต ปฏฺุจาย อิมํ จานํ มา อากมิตฺติ ๑ ภนฺเต มา มํ
 นาสถ ตุมฺหากํ วตฺตํ กตฺวา สมฺปตฺตี เม ถิรํ กาคุํ เทถาติ ๑ อเปหิ
 เทวธีเต มา เม อนาคเต จิตฺตวิชนี คเหตุวา นิสฺสินฺเนหิ ชมฺมกถิเกหิ
 มหากสฺสปตฺเตรสฺส กิร เอกา เทวธีตา อากนฺตฺวา วตฺตปฏฺิวตฺตํ กตฺวา
 ปานียํ ปรีโกชนียํ อุปฺภูจายิตฺติ วตฺตพฺพตํ กริ อีโต ปฏฺุจาย อิศ มาคมิ
 ปฏฺิกกมาติ ๑

๒. สามี มา มั ภูนเต นาสถาติ ปุณปุณั ยาจิเทวฯ เถโร นายั
 มม วจนั สุณาตีติ จินเตตวา ตว ปมาณั น ชานาสีติ อจจรั ปหริฯ
 สามี ตตถ สณจาคู อสกุโกนตี อากาเส อุปตติตวา อณชลี ปกคยห
 ภูนเต มยา ลทฐสมปตตี มา นาสถถ ถาวรั กาคู เทถาติ โรทนต์
 อากาเส อญจาสีฯ

สตถา คณชกุญยั นิสินโนว ตสสา โรทิตสททำ สุตวา โอภาสั
 ฬริตวา เทวธีตาย สมมุเข นิสีทิตวา กถนโต วีย เทวธีเต มม ปุคตสส
 กสสปสส สัวรรณเมว ภาโร ปุณณตถิกานมปน อัย โน อตุโถติ
 สลลกเขตวา ปุณณกรรมเมว ภาโร ปุณณกรรมั หิ อิช เจว สมปราเย
 จ สุขเมวาคี อาหฯ
